

РЕШЕНИЕ

№ 1193

гр. София, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11495** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Л. И. К. от [населено място], срещу Решение №1040-21-901 от 29.11.2022г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което са отхвърлени жалби с вх. №№ 1012-21-1537, 1012-21-1538 и 1012-21-1539 от 21.11.2022г., подадени от Л. И. К. и са потвърдени разпореждания № 214-00-9309-5 от 29.09.2022г., разпореждане № 214-00-9309-6 от 29.09.2022г. и разпореждане № 214-00-9309-7 от 29.09.2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица..

Жалбоподателката моли за отмяна на решението на директора на ТП на НОИ С. – град и на потвърдените с него разпореждания, като развива доводи за неговата неправилност. Твърди че същото е издадено в нарушение на чл.35 от АПК – без да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и без да са обсъдени всички нейни възражения срещу посочените разпореждания. Поддържа, че изводите на решаващия орган, че тя не е полагала труд при работодателя „Интерпроект.БГ“ ЕООД е необоснован, като се позовава на удостоверения трудов стаж при този работодател в трудовата й книжка.

В съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично и с пълномощника й – адв.Ч. от САК. Прави искания за събиране на гласни и писмени доказателства, уважени от съда. В позиция по същество и в представена писмена защита моли за отмяна на оспореното решение и на потвърдените с него разпореждания на ръководителя на

осигуряването за безработица, с доводи, че неизправността на работодателя в качеството му на осигурител да внесе дължимите осигурителни вноски и данъци, не може да бъде доказателство за неполагането на труд от страна на работника и да лишава същия от правата по чл.9 ал.1 от КСО. Във връзка с установената неистинност на подписа на работодателя в трудовата книжка на доверителката й, твърди че липсва законова разпоредба за оформянето на стажа в трудовата книжка с подпис на работодателя. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт В., оспорва жалбата. В позиция по същество и в представено писмено становище развива доводи, че събраните доказателства в производството установяват, че „Интепроект.БГ“ ЕООД е фиктивен осигурител, подаващо информация в НОИ за осигуряване с декларация обр.1 за физически лица, без да се внасят дължимите осигурителни вноски. Поддържа, че дружеството не е функционирало реално, нито е имало търговски обекти, в които да осъществява дейност, дружеството няма никакви приходи, въз основа на които да заплаща възнаграждения на наети работници, които обстоятелства са установени от контролните органи на НОИ и които установявания са послужили за издаването на задължителни предписания № 3Д-1-21-01150-576/21.06.2022г. за заличаване на подадените данни по чл.5 ал.4 от КСО за съответните периоди, вкл. и за жалбоподателката Л. К., а при изпълнението им – за служебно заличаване на същите данни. Аргументира позицията си за липса на доказателства за реално положен труд от страна на жалбоподателката при „Интерпроект.БГ“ ЕООД с резултата от откритото производство по оспорване неистинността на трудов договор № 33/04.09.2019г. и на Заповед № 002/09.03.2020г. , както и на вписания в трудова книжка № 112215/ серия Щ, на името на Л. И. К. трудов стаж в „Интерпроект.БГ“ ЕООД, в които 3 документа е установена неистинността на подписа за работодател, посочен като положен от С. Г. С. – управител на „Интерпроект.БГ“ ЕООД. Поддържа, че при безспорното установяване на факта, че жалбоподателката не е упражнявала трудова дейност в посоченото вече дружество и няма качеството на осигурено лице за периода 04.09.2019г. – 08.04.2020г., разпореждане № 214-00-9309-5/29.09.2022г., разпореждане № 214-00-9309-6/29.09.2022г., както и разпореждане № 214-00-9309-7/29.09.2022г. са издадени законосъобразно и правилно потвърдени с Решение № 1040-21-901/29.11.2022г. на директора на ТП на НОИ С. – град. Претендира разноски за възнаграждение на вещо лице по допуснатата експертиза и за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, III отделение, 66-и състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление, вх. № 903321-2632/10.04.2020г. на ТП на НОИ - С. град, Л. И. К. е направила искане за отпускане на парично обезщетение за безработица по реда и условията на чл.54а от КСО. С Разпореждане № 214-00-9309-1/05.05.2020 г. исканото обезщетение е отпуснато за периода от 09.03.2020 г. до 08.11.2020 г. в размер 37.64 лв. дневно. С Разпореждане № 214-00-9309-2 от 05.05.2020 г. на основание чл. 54ж. ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 1 от КСО е спряно изплащането на отпуснатото ПОБ, поради изплащане на обезщетение за оставане без работа, като с Разпореждане № 214-00-9309-3 от 05.05.2020 считано от 09.04.2020 г. до 08.12.2020г. е възобновено изплащането на обезщетението.

С Разпореждане № 214-00-9309-4 от 26.11.2020г., е прекратено изплащането на паричното обезщетение за безработица, на основание чл.54ж ал.1 във вр. с чл.54а ал.1 т.1 от КСО, поради започване на трудова дейност.

По повод извършена проверка по спазването на осигурителното законодателство, е осъществен контрол по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на осигурителя „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], приключила с Констативен протокол КВ-5-21- 01150639/21.06.2022 г. При проверката е установено, че осигурителят „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е вписан на 12.12.2011 г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ с управител В. А. К. и едноличен собственик на капитала Л. А. Г., с адрес по седалището в [населено място], [улица], вх. 2, ет. 3 и адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица]. Считано от 12.06.2017 г. дружеството е с променен адрес на седалище: [населено място],[жк], [улица], ет. 5, ап. 1 и с едноличен собственик и управител М. Л. Н.. Едноличен собственик и управител на дружеството от 08.11.2017 г. до датата на приключване на проверката е С. Г. С.. Установено е, че по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ има данни за обявени годишни финансови отчети за извършвана дейност за периода на финансовите 2011 г. - 2016 г.

На основание чл. 44, ал. 1 и във връзка с чл. 36 от АПК чл. 74 и 75 от ДОПК е изпратено запитване с писмо изх. № 1043-21 -821#5/14.12.2021 г. до компетентната ТД на НАП - С. за предприемане на необходимите действия в рамките на тяхната компетентност, както и да предоставят информация, както следва: Подадени ли са годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък с декларираны приходи и разходи, съгласно счетоводното законодателство от страна на „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода 2017 г. — 2021 г.; Има ли регистрирани фискални устройства и съответно регистриран оборот до момента: Регистрирани ли са търговски обекти от страна на „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на какъв адрес и с какъв предмет на дейност.; Констатирани ли са данъчно- осигурителни задължения и наложени ли са от тяхна страна съответните обезпечителни мерки /образувано изпълнително дело/; Начин на подаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. В случай, че данните се подават с КЕП, да се посочи и на чие име е регистриран както и вписаните в него контактни данни.

Съобразно отговора с писмо вх. № 1043-21-821 #8/08.02.2022 г. на ТД на НАП - С., офис К. село, ТП на НОИ - С. град е уведомено, че на дружество „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е извършена проверка за факти и обстоятелства в информационната система на НАП, в резултат на която е установено, че:

- В информационната система /ИС/ на НАП няма данни за подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за посочения период, с декларираны приходи, разходи и счетоводен резултат, няма данни регистрирани фискални устройства на дружеството и няма данни за регистрирани търговски обекти.

- Всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП от представляващите дружеството - М. Л. Н. и С. Г. С. със заявление с вх. № 2202Й0069281/14.07.2017 г. от името на „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, представлявано от М. Л. Н. и деклариран ел. адрес: [електронна поща](#); както и със заявление с вх. № 2202И0084438/12.07.2018 г. от името на „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, представлявано

от С. Г. С. и деклариран ел. адрес: [електронна поща](#).

- Дружеството има задължения и има наложени обезпечителни мерки - запор върху банкови сметки.

Органите на ТП на НОИ С. – град са отправили искане до Изпълнителна агенция /ИА/ „Главна инспекция по труда“ /ГИТ/, на основание чл. 44 - 46 и във връзка с чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ с изх. № 1043-21-821 #4/14.12.2021 г. - да бъде извършена проверка по компетентност относно спазването на трудовото законодателство за лицата по трудови правоотношения.

От ИА "Главна инспекция по труда" с вх. № 1043-21-821#7/11.01.2022 г. (л.55 гръб) е получен отговор, че инспектори от Дирекция Д„ИТ” - С. са посетили адреса по седалище и управление на дружеството, а именно: [населено място], район К. село,[жк], [улица], ет. 5, ап. 1, но на място не е открит офис, управител или негов законен представител. На управителя на дружеството С. Г. С. е изпратена призовка, на основание чл. 45, ал. 1 от АПК, с цел представяне на документи, но контакт със същия, независимо от изпратено писмо за съдействие до СДВР, не е установено, което възпрепятства извършването на проверката.

При извършена справка в информационната система на НОИ е установено, че С. Г. С. няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството си на управител на „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ” ЕООД, а така също няма данни лицето да е сключвало трудови договори с трети дружества, в качеството му на лице, полагащо труд.

Във връзка с извършване на проверка на основание чл. 108, ал. 1 от КСО и представяне на финансово-счетоводни документи от „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ” ЕООД, са предприети необходимите действия за осъществяване на контакт със собственик и управител на дружеството или с негов законен представител, упълномощено длъжностно лице.

Така, задължителни предписания за представяне на необходимите за извършване на ревизията документи са изпратени на адрес по седалище на дружеството [населено място], район К. село.[жк], [улица]. ет. 5, ап. 1, но същите са се върнали вцялост с гриф „преместен”. Задължителните предписания за представяне на документи са изпратени и на личния адрес на управителя - [населено място], [улица], ет. 2, ап. 6, но са върнати отново неполучени, в цялост.

Адресът на седалището на дружеството е посетен лично на 16.12.2021 г. от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, за което е съставен Протокол за посещение № ПТ-5-21-01049990/16.12.2021 г. Контакт с лицето или с негов представител не е осъществен.

Изпратено е писмо с изх. № 1043-21-821#33/17.03.2022 г. по компетентност, до СДВР, за съдействие за установяване на контакт със С. Г. С. с цел представяне на документите на дружеството, необходими за извършване на проверката на „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ” ЕООД.

С писмо с вх. № 1043-21-821 #34/12.04.2022 г. от СДВР - 03 сектор на отдел „Икономическа полиция” е получен отговор, че лицето е търсено на известните на МВР адреси, но с него не е установен контакт.

Съгласно данните в Информационната система на НОИ, от осигурителя са подадени уведомления по чл. 62, ап. 5 от КТ за сключени/прекратени трудови договори с над 70 лица, в т.ч. и за жалбоподателката Л. И. К..

От извършена справка в Регистъра на осигурените лица, са установени подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периодите от м.01.2012 г. до м.05.2017 г., от

м.01.2018 г. до м.06.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м.01.2022 г. чрез „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, в т.ч. и за Л. И. К. с вид осигурен „01“ за периода от 04.09.2019 г. до 08.03.2020 г. с код за вид осигурен „01“.

От контролните органи при ТП на НОИ - С. град са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения по реда на чл. 44 - 46 от АПК до наетите по трудови правоотношения лица, сред които и до Л. И. К., цел изясняването на факти и обстоятелствата, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1т.3 от ДР на КСО. Пощенската пратка е върната в ТП на НОИ - С. град с отбелязване „отсъства“ на 16.05.2022г. (л.69-70).

Извършената проверка на „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е осъществена чрез справки в информационната система на НОИ, чрез извършените проверки от компетентната ТД на НАП, ИА ГИТ и декларираното от лицата, за които са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО. Първични документи - ведомостите за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудово правоотношение и други разходнооправдателни документи, от които да се изясни има ли действително възникнало трудово правоотношение за лицата, начислени и изплатени ли са брутните трудови възнаграждения в размерите, в които са подадените данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, след като дружеството е собственост на лицето С. Г. С. за периодите от м. 01.2018 г. до м .06.2018 г. и от .м. 10.2018 г. до м. 01.2022 г., не са представени от „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, видно от съдържанието на съставения Констативен протокол № КВ-5-21-01150639/21.06.2022 г.

Въз основа на тези установявания от страна на органите на ТП на НОИ С. – град е прието, че наличието единствено на сключен трудов договор между Л. К. и търговското дружество не е самостоятелно основание за осигуряване по чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО, ако лицето не осъществява трудова дейност в изпълнение на този договор. Начисляването и/или изплащането на трудово възнаграждение, както и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4 КСО от осигурителя също е прието, че не представлява самостоятелно основание за задължително социално осигуряване, ако лицето не е осъществявало трудова дейност през този период въз основа на това правоотношение. Изведен е извод, че за периодите от м. 01.2018 г. до м. 06.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м. 01.2022 г. дружество „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр. 1 на физически лица, сред които и Л. К., без да се внасят дължимите осигурителни вноски, с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО.

В резултат на установените при проверката на дружеството обстоятелства: деклариране от физическите лица, че полагат труд в хранителни магазини и столова, а заявления предмет на дейност на дружеството е консултантска дейност по информационни технологии, липсата на подадени годишни данъчни декларации, липсата на регистрирани касови апарати, съответно на търговски обороти и приходи, от които е можело да изплаща декларираните възнаграждения, както и при установяването, че в магазина на адрес: [населено място], [улица]до блок 23, е наличен касов апарат, но той е регистриран на друго дружество, на „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-01150576/21.06.2022 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периодите от м. 01.2018 г. до м.06.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м. 01.2022 г., в т.ч. и за Л. И. К., с вид осигурен „01“ за периода от 04.09.2019 г. до 08.03.2020 г. и вид осигурен „27“ за периода от 09.03.2020г. до 08.04.2020г.

Предвид неизпълнението на влезлите в сила задължителни предписания от страна на дружеството „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са предприети действия за служебно заличаване на данните подадени за лицето по чл. 4 от КСО.

При тази фактическа обстановка е последвало издаването на Разпореждане № 214-00-9309-5 от 29.09.2022г., на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отменено предходно издаденото разпореждане за отпускане на отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО, Разпореждане № 212-00-6275-6 от 29.09.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО и Разпореждане № 212-00-6275-7 от 29.09.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено Л. К. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 09.04.2020 г. до 12.11.2020 г. в размер на 5608,36 лв. главница.

Л. К. е обжалвала с три отделни жалби посочените три разпореждания пред директора на ТП на НОИ С. – град, като същият, с Решение № 1040-21-901/29.11.2022г. е отхвърлил жалбите ѝ и потвърдил разпорежданията.

В съдебното производство са приети като доказателства документите, представени от ответника с административната преписка, както и допълнително представени на 20.04.2023г. доказателства за компетентност на органите, издали разпорежданията и Решение №1040-21-901/29.11.2022г., ведно със задължителни предписания № ЗД-1-21-01150576/21.06.2022г. на контролен роган в ТП на НОИ С. – град и доказателство за връчването им. Жалбоподателката представи с молба от 27.04.2023г. копия от трудов договор № 33/02.09.2019г. с „Интерпроект.БГ“ ЕООД за длъжността „офис мениджър“ и длъжностна характеристика от 02.09.2019г., трудова книжка № 112215, серия Щ, на името на Л. И. К. с копие от страници, съдържащи вписване на трудов стаж в „Интерпроект БГ“ ЕООД, Заповед № 002/09.03.2020г. за прекратяване на трудов договор № 33/02.09.2019г. и удостоверение изх.№ 2/09.03.2020г. за изплатено обезщетение по чл.222 ал.1 от КТ. В съдебното заседание, проведено на 23.05.2023г. жалбоподателката, чрез пълномощника си – адв.Ч., е заявила че ще се ползва от представените документи - трудов договор № 33/02.09.2019г., трудова книжка № 112215, серия Щ, на името на Л. И. К. и съдържащото се в нея вписване на трудов стаж в „Интерпроект БГ“ ЕООД и Заповед № 002/09.03.2020г. за прекратяване на трудов договор № 33/02.09.2019г.

С Определение от 03.08.2023г., при направено оспорване от страна на ответника, на основание чл.193 от ГПК, е открито производство по оспорване истинността на Трудова книжка № 112215, серия Щ, на името на Л. И. К. и съдържащото се в нея вписване на трудов стаж в „Интерпроект БГ“ ЕООД и положения подпис за работодател на това

вписване; Заповед за прекратяване на трудов договор №075/16.06.2014 г., по отношение на подписа, положени за работодател и на Трудов договор № 33/02.09.2019г. сключен между Л. И. К. и „Интерпроект БГ“ ЕООД по отношение положения подпис за работодател в него.

На основание чл.193, ал.3 изр.1 от ГПК, със същото определение, по отношение на оспорената истинност на вписването в Трудова книжка на Л. К., на трудов стаж в „Интерпроект БГ“ ЕООД и положения подпис за работодател на това вписване, съдът е постановил, че тежестта за доказване неистинността на документа е на ответника по делото,

На основание чл.193 ал.3 изр.2 от ГПК, досежно подписите за работодател в Заповед за прекратяване на трудов договор №075/16.06.2014 г. и в Трудов договор № 33/02.09.2019г. сключен между Л. И. К. и „Интерпроект БГ“ ЕООД, с определението от 03.08.2023г., съдът постановил, че тежестта за доказване на истинността на документите е на жалбоподателя.

С Определението от 03.08.2023г., по искане на пълномощника на ответника, съдът е допуснал изслушването на съдебно-графическа / почеркова експертиза, при която вещото лице да установи дали подписите за работодател / управител в Трудова книжка № 112215, серия Щ, на името на Л. И. К. и съдържащото се в нея вписване на трудов стаж в „Интерпроект БГ“ ЕООД, в Заповед за прекратяване на трудов договор №075/16.06.2014 г., и в Трудов договор № 33/02.09.2019г. сключен между Л. И. К. и „Интерпроект БГ“ ЕООД са изписани от С. Г. С. – управител на „Интерпроект БГ“ ЕООД.

От заключението на графическата експертиза, отразено в Протокол за извършена графическа експертиза от 29.12.2023г., което съдът кредитира, се установява, че подписите за работодател / управител в Трудова книжка № 112215, серия Щ, на името на Л. И. К. и съдържащото се в нея вписване на трудов стаж в „Интерпроект БГ“ ЕООД, както и подписите за „Работодател“ в Заповед за прекратяване на трудов договор №075/16.06.2014 г., и в Трудов договор № 33/02.09.2019г., сключен между Л. И. К. и „Интерпроект БГ“ ЕООД, не са положени от С. Г. С..

Съдът кредитира заключението на вещото лице, като обосновано и аргументирано, изготвено въз основа на изследване на оригиналите на документите, обекти на изследването и с ползване на сравнителен материал, подписан несъмнено от С. Г. С..

С оглед на изложеното съдът намира оспорването на посочените документи за доказано, поради което и на основание чл. 194, ал.3 във вр. с ал.2 от ГПК следва да бъдат признати за нестински документи и изключени от доказателствата по делото Трудова книжка № 112215,

серия Щ, на името на Л. И. К. в частта на съдържащото се в нея вписване на трудов стаж в „Интерпроект.БГ“ ЕООД, както и Заповед за прекратяване на трудов договор №075/16.06.2014 г. и Трудов договор № 33/02.09.2019г., сключен между Л. И. К. и „Интерпроект.БГ“ ЕООД.

По искане на жалбоподателката съдът допусна събирането на гласни доказателства, като разпита в качеството на свидетел Д. Б. К.. От показанията на свидетелката се установява, че с жалбоподателката Л. К. работили във фирма „ИНТЕРПРОЕКТ.БГ“ ЕООД от септември месец 2019 г. до март месец 2020 г. в офис, намиращ се на [улица], в офис сграда, като жалбоподателката се занимавала с документите и доставките на верига хранителни магазини – окомплектоване на документи, изпращане в счетоводство, отчети и административни дейности, като и двете заедно, за кетъринга, каквато дейност твърди, че е осъществявала фирмата, правили меню, поръчки взимали, както и всичко друго, каквото им е възлагано. Свидетелката твърди, че всяка седмица им се е заплащало трудовото възнаграждение, като се подписвали в тефтер. Свидетелката не знае къде се намира седалището на дружеството, в което са упражнявали дейност. Не познава лицето С. Г. С., за него само е чувала, че е управител на фирмата. Свидетелката сочи, че счетоводител не е посещавал офиса, докато са работили там. Свидетелката заявява, че е жалбоподател по дело с ответник НОИ, с предмет, идентичен с този на настоящето производство, като по делото в качеството на свидетел, по нейно искане, е разпитана жалбоподателката Л. К..

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане е издадено от ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ –С. град. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен

диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част ясното волеизявление на административния орган. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона: Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица, с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, а именно: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава.

За да е налице право на парично обезщетение за безработица, следва кумулативно да са налице законоустановените предпоставки в чл. 54а, ал. 1 КСО. По смисъла на тази разпоредба определящ за преценка на правото на парично обезщетение за безработица е моментът на прекратяване на осигуряването на лицето. Изискването да не бъде упражнявана трудова дейност касае периода след датата на прекратяването на правоотношението. Началната дата за отпускане на парично обезщетение за безработица е датата на последното прекратяване на трудовото правоотношение, съгласно чл. 54а, ал. 4 от КСО.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като

осигурени за този риск. Видно от цитираната разпоредба, предпоставка за възникване право на парично обезщетение е качеството „осигурено лице“.

Легално определение на "осигурено лице" се съдържа в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която норма "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Последователна и трайна е практиката на Върховният административен съд, съобразно която, от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Поради това, наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Изискването на законната разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно освен, че лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, е необходимо и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице, което твърди че е полагало труд.

По делото не е спорно, че от страна на „Интерпроект.БГ“ ЕООД са подавани данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО за Л. К.. Установено е и че за дружеството „Интерпроект.БГ“ ООД няма данни за подавани ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното и подоходно облагане (ЗКПО), както и не са подавани Годишни финансови отчети, липсва фискално устройство и регистриран търговски обект, не са установени извършвани от дружеството доставки на обекти – магазини за хранителни стоки, както и осъществяването на каквато и да било търговска дейност, вкл. и предоставянето на кетъринг услуги.. Тези обстоятелства установяват липсата на извършвана търговска дейност, респ. и на дейност по

осъществяване на кетъринг услуги, за които свидетелства св. К., което от своя страна обуславя липсата на нужда от наемане на лица на трудов договор, вкл. и на длъжността офис мениджър, която се твърди, че е заемала жалбоподателката. Заемането и изпълнението на тази длъжност предполага наличието и на офис, ведно с офис техника, изчислителна техника, картотека, архив, офис-консумативи, принтери, а доказателства за ползването на офис от страна на „Интерпроект.БГ” ЕООД, извън показанията на свидетелката К., не се събраха в производството. Съществуването на офис на дружеството не е известно /декларирано пред органите на ТД на НАП С.. Видно от съдържанието на представената от жалбоподателката длъжностна характеристика (която не е подписана от нея), в задълженията ѝ включват водене на картотека и архив на изходящата кореспонденция, външни контакти с инженери по поддръжка на изчислителна техника, своевременно осигуряване на копирна хартия, тонер за всички принтери, факсове и копирна машина, събиране и плащане на наема и месечните сметки за електро и топлоенергия , вода, телефони, охрана и др.общии помещения в офиса, събиране на данни и подготвяне на справки и отчети. От тези дейности според св.К., жалбоподателката се е занимавала „ с документите и доставките на верига хранителни магазини, отчети, окомплектоване на документи и изпращане в счетоводството“, а самата свидетелка – с промоционалната брошура на тези магазини. Магазините, за които е изготвяна промоционална брошура не са посочени с име и местонахождение. Според свидетелката офиса не е посещаван от счетоводител, а двете с жалбоподателката са комуникирали единствено с П. С. и Л. С., за които сочи само, че са братя, синове на собственика на фирмата, като двамата са били техните работодатели.

Свидетелските показания на Д. К. съдът преценява с оглед нейната евентуална заинтересованост, съгласно чл. 172 ГПК, вр. чл. 144 АПК, доколкото свидетелката е страна по административно дело със същия ответник и ги определя като доказателство с ниска степен на достоверност, вкл. и анализирани в съвкупност с писмените доказателства по делото.

Писмените доказателства събрани в производството, които съдът кредитира, както и заключението на графическата експертиза, не установяват реално осъществяване на трудова дейност от страна на жалбоподателката. На първо място, както вече бе посочено, не е доказано съществуването на офис на дружеството на посочения адрес, както и наличието на офис оборудване, с което да работи жалбоподателката. Не е доказано и притежаването на верига от магазини, собственост на

дружеството, с доставките за които се е занимавала жалбоподателката. Не са представени доказателства кои са тези магазини, за които обема и вида на дейността им дори предполага изготвянето на промоционална брошура. Липсват и доказателства за предоставени от дружеството кетъринг услуги – извършването на подобни услуги, както и на каквато и да било друга дейност по стопанисване и управление на магазини, не е установено при извършената проверка от органите на НАП, а осъществяването ѝ безспорно предполага доставки на хранителни токи и други продукти, наем на помещения, ползването на транспортни средства, въобще поредица от действия, от които остават материални следи и за които би следвало да съществуват доказателства. Начина на получаване на възнаграждение за извършваната дейност, посочен от свидетелката, също буди съмнение за съществуването на трудово правоотношение –получавали всяка седмица възнаграждение, в брой, като се подписвали в тефтер. Всички тези обстоятелства, наред с установената неистинност на трудовия договор, на вписването на трудовия стаж при „Интерпроект.БГ“ЕООД в трудовата книжка и на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, ведно с резултатите от проверките на контролния органи, обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-01150639/21.06.2022 г., водят до единствения възможен извод за липсата на реално осъществявана трудова дейност от жалбоподателката, като императивна предпоставка за възникване на осигуряване /чл. 10, ал. 1 от КСО/, което има за правна последица неоснователността на подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. При недоказаност на факта на реално упражнявана трудова дейност, за жалбоподателката не са били дължими осигурителни вноски, които условия са сред основните елементи от фактически състав за определяне на правото на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО.

Съдът намира за неоснователни доводите на пълномощника на жалбоподателката по отношение на липсата на правна регламентация от кого се полага подписа за работодател в трудовата книжка. Съгласно чл.6 ал.1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, при прекратяване на трудовото правоотношение, продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се подписва от главния счетоводител и от работодателя, като се подпечатва с печата му

Като краен извод, събраните доказателства категорично опровергават тезата, че Л. К. е полагала труд по трудовото си правоотношение с „Интерпроект Бг“ ЕООД с вид осигурен „01" за периода от 04.09.2019 г.

до 08.03.2020 г. с код за вид осигурен осигурен „01” за периода от 04.09.2019 г. до 08.03.2020 г. и вид осигурен „27“ за периода от 09.03.2020г. до 08.04.2020г.

Заличените данни по чл. 5 ал. 4, т. 1 КСО – за осигурителен стаж и доход от правомерно са възприети от ответника като обстоятелства, обосноваващи приложението на чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО, предвиждаща възстановяване на добросъвестно получените от К. парични обезщетения за безработица за периода от от 09.04.2020 г. до 12.11.2020 г. в размер на 5608,36 лв. главница.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С. град и потвърдените с него разпореждания на ръководителя на осигуряването за безработица, са издадени при спазване на материалноправните изисквания за законосъобразност, и не страдат от други пороци по чл. 146 от АПК, поради което и жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК, както и 100 лв. депозит за вещо лице по съдебно-графическата експертиза.

Водим от горното, съдът,

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА, на основание чл.194 ал.3 във вр. с ал.2 от ГПК, неистинността на Трудова книжка № 112215, серия Щ, на името на Л. И. К. в частта на съдържащото се в нея вписване на трудов стаж в „Интерпроект.БГ“ ЕООД и я изключва от доказателствата по делото.

ПРИЗНАВА, на основание чл.194 ал.3 във вр. с ал.2 от ГПК, неистинността на Заповед за прекратяване на трудов договор №075/16.06.2014 г. и я изключва от доказателствата по делото.

ПРИЗНАВА, на основание чл.194 ал.3 във вр. с ал.2 от ГПК, неистинността на Трудов договор № 33/02.09.2019г., сключен между Л. И. К. и „Интерпроект БГ“ ЕООД и го изключва от доказателствата по делото.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. И. К. от [населено място], срещу Решение №1040-21-901 от 29.11.2022г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което са отхвърлени жалби с вх. №№ 1012-21-1537, 1012-21-1538 и 1012-21-1539 от 21.11.2022г., подадени от Л. И. К. и са потвърдени

разпореждане № 214-00-9309-5 от 29.09.2022г., разпореждане № 214-00-9309-6 от 29.09.2022г. и разпореждане № 214-00-9309-7 от 29.09.2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица..

ОСЪЖДА Л. И. К., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град разноски по делото в размер на 250 лева.

Трудова книжка № 112215, серия Щ, на името на Л. И. К. в оригинал, Заповед за прекратяване на трудов договор №075/16.06.2014 г. в оригинал и Трудов договор № 33/02.09.2019г., в оригинал, сключен между Л. И. К. и „Интерпроект БГ“ ЕООД, съдържащи се съответно на л.142, л.140 и л.137 от делото, след влизане в сила на настоящето решение, на основание чл.194 ал.3 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, да се изпратят на Софийска районна прокуратура.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: